

Til lovforslag nr. L 111. Skriftlig fremsættelse (15. december 2006)

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om Akkrediteringsinstitutionen for videregående uddannelser (akkrediteringsloven)

(Lovforslag nr. L 111).

Lovforslaget har til formål at sikre, at alle videregående uddannelser lever op til høje internationale standarder og samtidig modsvarer samfundets behov for højtuddannet arbejdskraft. Lovforslaget vil endvidere sikre faste og gennemskuelige rammer for kvalitetssikring af videregående uddannelser.

Lovforslaget skal ses i lyset af den stigende globalisering af de videregående uddannelser. Med lovforslaget etableres en kvalitetssikringsmodel efter internationale standarder. Der oprettes en akkrediteringsinstitution, som skal akkreditere alle videregående uddannelser. Akkreditering er en faglig vurdering af, om en uddannelse opfylder centralt fastsatte kriterier for kvalitet og relevans.

Med lovforslaget oprettes en akkrediteringsinstitution, som består af Akkrediteringsrådet og to sekretariater. Det er Akkrediteringsrådet, som skal træffe afgørelse om akkreditering af videregående uddannelser. Endvidere skal rådet god-

kende universitetsuddannelser. Akkrediteringsinstitutionen oprettes som et uafhængigt fagligt organ under videnskabsministeren. Institutionen skal leve op til europæiske standarder og retningslinjer for kvalitetssikringsorganisationer.

Akkrediteringsrådet skal udarbejde en plan for akkreditering af eksisterende universitetsuddannelser i 2007. Nye uddannelser skal akkrediteres inden godkendelse. Det antages, at en akkrediteringsproces tager ca. et halvt år for eksisterende uddannelser og ca. tre måneder ved nye uddannelser. Som grundlag for akkreditering skal videnskabsministeren fastsætte kriterier for kvalitet og relevans i en bekendtgørelse.

Lovforslaget omfatter også akkreditering af videregående uddannelser under undervisningsministeren og kulturministeren. Det præciseres i lovforslaget, at de to ministre fastsætter nærmere regler om akkreditering af uddannelser på hvert sit område, ligesom de to ministre i samarbejde med rådet fastsætter en plan for akkreditering af eksisterende uddannelser.

Der er endvidere mulighed for, at Akkrediteringsrådet kan akkreditere uddannelser under andre ministre.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje Ting.